

MISNE NAKANE
RASPORED MISNIH NAKANA KROZ TJEDAN
Od 25. studenog do 01. prosinca 2019.

Nadnevak	Dan	Vrijeme svete mise	Nakana
25.11.	Sv. Katarina Aleksandrijska, mučenica Ponedjeljak	07:30 18:00	+ Katica, Ivan i Zlata Budinski; Katica i Ivan Babel; Kata Katić + Katarina i Ivica Katušin; Kata, Nikola i Milan Jurčić
26.11.	Konrad Utorak	07:30 18:00	+ nema nakane + Anica i Jakov Fisel, Mirko i Kata Stražanac
27.11.	Fakundo Srijeda	07:30	+ nema nakane
28.11.	Sv. Jakov Markijski Četvrtak	07:30 18:00	+ Vlado Erdeljac + Slavo Golubić; Josip Mikulec; Dragutin i ob. Gojšić
29.11.	Filomen, Illuminata Petak	07:30 18:00	+ Ante, Božo i Marija Samardžija + Marija i Stjepan Novosel; Marija i Franjo Skupnjak, Danica i Mirko Vučetić, Mira Maras
30.11.	Sv. Andrija, apostol Subota	07:30	+ Marija i Stjepan Pranić
01.12.	Prva Nedjelja Došašća Nedjelja	09:00 10:30 18:00	+ Marica i ob. Fundurulić; Stjepan i Katica Biljak, Nikola i Barka Vuljanić, Ivan Belavić; Andrija Ribar <i>+ pro populo; Pero i Jelka Ružić, Jagoda Andrić</i> + Katarina Kurpes, Ivan i Mira Rigljan, Jure Vukošić

NOVI CENTAR - KARLOVAC

<http://www.presveto-srce-isusovo.hr>

**TJEDNI INFORMATIVNI LISTIĆ ŽUPE
PRESVETOGA SRCA ISUSOVA
ISUS KRIST – KRALJ SVEGA STVORENJA
24.11.2019. - GODINA VII., BR. 13**

»Gospodine, sjeti me se kada dođeš u kraljevstvo svoje!«

Čitanje svetog Evanđelja po Luki

U ono vrijeme: Podrugivali se Isusu glavari s narodom: »Druge je spasio, neka spasi sam sebe ako je on Krist Božji, Izabranik!« Izrugivali ga i vojnici, prilazili mu i nudili ga octom govoreći: »Ako si ti kralj židovski, spasi sam sebe!« A bijaše i natpis ponad njega: »Ovo je kralj židovski.« Jedan ga je od obješenih zločinaca pogrdivao: »Nisi li ti Krist? Spasi sebe i nas!« A drugi ovoga prekoravaše: »Zar se ne bojiš Boga ni ti, koji si pod istom osudom? Ali mi po pravdi jer primamo što smo djelima zaslužili, a on – on ništa opako ne učini.« Onda reče: »Isuse, sjeti me se kada dođeš u kraljevstvo svoje.« A on će mu: »Zaista ti kažem: danas ćeš biti sa mnom u raju!«

Riječ Gospodnja. (Lk 23, 35-43)

Misli za današnje evanđelje

Vladati ljudima dopušteno je i moguće jedino služenjem

Danas, posljednje nedjelje u liturgijskoj godini, Crkva nas poziva zagledati se u Krista na križu i u Njemu prepoznati Kralja. Da bismo to mogli, potreban nam je jasan i produhovljen pogled vjere. Jasnoću pogleda vjere u srcu čovjeka zatamnjuju oblaci grijeha. Upravo zbog te činjenice Krist nas je pozvao, a Crkva podsjeća na obraćenje, odvratanje od grijeha samodostatnosti koja nas zatvara i otupljuje za Boga i drugoga. Obraćenje i otvaranje Bogu i čovjeku počinje priznanjem i žaljenjem. Stoga pustimo Božjoj milosti da nam pobudi žaljenje i kajanje te osnaži želju i odluku boriti se protiv grijeha u sebi i oko sebe.

Pitanja za tiho razmišljanje:

Krist Kralj uči nas da čovjek nema ovlasti gospodariti drugima, jesam li poslušan Kristu?

Samo je križem bilo moguće oslobođenje čovjeka, prihvaćam li križeve u svom životu?

OBAVIJESTI:

- U utorak, **26. studenog 2019.** svećenici Karlovačkog dekanata imaju godišnji susret , tzv. 'koronu'. Čije značenje je posebno vrijedno za svećeničku izgradnju i zajedništvo, te međusobnu potporu u zajedničkom pastoralu, imajući u vidu poteškoće i radosti na terenu, te dosljednost i ujednačeno provođenje kriterija. Tema koronskih susreta ove godine je :»**Priprava za sakramente: ujednačeno provođenje kriterija u pastoralnom djelovanju**«.
- U petak, **29.11.2019.** poslije večernje svete mise jest jednosatno euharistijsko klanjanje
- U nedjelju, **01.12.2019.** naši dragi prvopričesnici dobivaju molitvenike.
- Vjeronauk za sedme razrede – dogovoriti poslije nedjeljnih prijedodnevnih svetih misa.
- Prvi susret za **učenike drugih razreda** biti će **30. studenog 2019.** godine u **10:00 sati** u našem pastoralnom centru.
- **Vjeronauk za prvopričesnike.** Prva grupa u **09 sati** OŠ Grabrik 3a, 3b i OŠ Braće Seljan, druga grupa u **11 sati** OŠ Grabrik 3c i 3d i OŠ Dubovac. Proba dječjeg zbora je u **10 sati**.
- **Vjeronauk za krizmanike.** Nedjeljom nakon sv. Mise u 10:30 sati.

Došašće

Došašće ili advent (lat. 'adventus' = dolazak) razdoblje je u crkvenoj liturgijskoj godini, a ujedno je i početak nove liturgijske godine. U rimokatoličkoj liturgiji došašće započinje četiri nedjelje prije Božića, na Prvu nedjelju došašća, a završava 24. prosinca, na Badnjak. Kroz povijest je došašće postupno postalo vrijeme priprave za blagdane Rođenja Gospodnjega i Bogojavljenja.

Iščekivanje i nada – ključne riječi

U tom ozračju posebne radosti i nestrpljivoga iščekivanja pridonose i prepoznatljivi simboli došašća, koji ujedno govore o njegovoj posebnoj naravi. To su poglavito već općeprihvaćeni adventski vijenac, koji »nalazi svoje mjesto u crkvama, na trgovima i u domovima«, kao i mise zornice koje su »najbolji izraz budnosti i spremnosti za dolazak Krista, svjetlosti svijeta«. Doista, nakon iščekivanja nada je druga ključna riječ došašća. Povod je to da se sugovornika suoči s općeljudskim iskustvom, iz dvaju razloga. Prvi je to što je vjerničko iskustvo istinsko ljudsko iskustvo, tj. vjera je jedan od načina kako čovjek prihvaća, tumači i živi svoju egzistenciju. Drugi je razlog to što je Crkva, dakle svi vjernici, pozvana naviještati spasenje, dakle nadu onima koji za nadom žude. Uistinu, »čovjek u svojoj naravi

posjeduje onaj unutarnji poticaj koji ga gura prema budućnosti«, kaže mr. Dančuo. »To otvaranje prema budućnosti, tj. od poznate i određene sadašnjosti, pa makar ona bila ne znam kako ružna i teška, prema sutrašnjici, po sebi nepoznatoj i neizvjesnoj, izvor je ljudske nade. Može se zaključiti da je nada prisutna u svim temeljnim dimenzijama ljudske egzistencije: u čovjekovoj spoznaji, u njegovoj slobodi, povijesnosti i vremenitosti, u njegovoj povezanosti sa svijetom i s drugima. Čovjek je, može se reći, jednostavno biće nade«, kaže sugovornik.

Prostor između »već« i »još ne«

Ipak, danas je govor o nadi »vrlo kompleksno pitanje«. Naime, premda okrenut prema nadi i prema traženju razloga za nadu, današnji čovjek kao da želi odustati od traženja stvarne nade. »Čovjek suvremenoga doba nerijetko riskira biti zaslijepljen modernim tehničko-znanstvenim razvojem ili mentalitetom materijalističko-konzumističkoga društva. Zatvoren u tim fizičkim koordinatama svijeta, gotovo je izgubio sposobnost postavljati si pitanja o vlastitoj egzistenciji i smislu, a očaran znanstvenim dostignućima, ne osjeća potrebu tražiti stvarnosti koje ga nadilaze i koje mu u konačnici jedine mogu dati istinske odgovore na egzistencijalna pitanja vlastitoga života«, kaže mr. Dančuo, ističući da doličnim slavljenjem i življenjem došašća vjernici uistinu naviještaju radosnu nadu svijetu. Kršćanska vjera na neki način legitimira čovjekovu nadu. Sugovornik tu uvodi jedan od klasičnih teoloških opisa »statusa« vjernika i Crkve nakon događaja Isusa Krista. Crkva i vjernici, naime, žive u napetosti između »već« (već smo spašeni po otajstvu Kristova utjelovljenja, muke, smrti i uskrsnuća) i »još ne« (još se to nije u potpunosti ispunilo i očitovalo). »Kršćanska nada temelji se u otajstvu objave Boga u Isusu Kristu. Kristovo utjelovljenje, smrt i uskrsnuće izraz su najveće Božje ljubavi jer pridružuju čovjeka Kristovu otajstvu. Nada je odgovor, bez ikakvih uvjeta i odmaka, na veliko Božje otajstvo: potpuno je prepuštanje čovjeka grješnika Bogu ljubavi i praštanja. Stoga kršćanska nada ispunjava prostor između 'već' i 'još ne' povijesti spasenja; 'već' daje osnovu za sigurnost nade, a 'još ne' potvrđuje njezin unutarnji dinamizam i eshatološku napetost«, kaže mr. Dančuo. Pod dinamizmom i napetošću misli se na potrebu i na poziv na djelovanje, na djelatnu solidarnost s ljudima, na poravnanje putova – jer još uvijek nije sve umjesto nas učinjeno i još je uvijek čovjeku dano vrijeme za obraćenje. Odatle pokornički značaj došašća, odatle ljubičasta boja u liturgiji. Mr. Dančuo ističe da su »već novozavjetni pisci u nadi prepoznali jednu od temeljnih vrjednota kršćanskoga života«. Kao potvrdu iznosi nekoliko citata, od kojih ovdje neka bude istaknut tek jedan, iz Prve Ivanove poslanice: »Ljubljani, sad smo djeca Božja i još se ne očitova što ćemo biti. Znamo: kad se očituje, bit ćemo njemu slični jer vidjet ćemo ga kao što jest.«